

Waterland dag 2011

door Anne Maasland en Bart-Jan Moerman

Anne:

De dag begon vroeg. Om kwart voor 7 had Tineke voor een ontbijt gezorgd! We waren vandaag met zijn 6'n. Tom, Jan A., Bart-Jan, Gérard, Tineke en ik (Anne).

Tom en Jan waren 1 en 2. Bart was pompbediende en Gérard was Bevelvoerder. Tineke en ik waren 3 en 4.

Het was de hele week ook al mooi en warm weer geweest. Vandaag deze zaterdag van de Waterland dag zou het ook weer mooi warm weer zijn. Met wat extra droge shirts broeken en veel drinken gingen we op pad.

De eerste plek waar we heen moesten was Purmerend. Hier moesten we de ambu helpen met afhijzen van een persoon vanaf de 2de verdieping.

In het begin liep het stroef, ik had nog nooit zoiets gedaan en wist ook niet echt wat ik moest doen.

Als eerste moest er een redlijn gemaakt worden. Hiervoor moest er met behulp van een balletje een lijn op het dak gegooid worden. Na een paar pogingen van onze pompbediende ging de bevelvoerder zich er mee bemoeien en die gooide na zijn 2de worp het balletje van de lijn af. Het begon goed!

Na de redlijn geplaatst te hebben liep het eigenlijk vrij soepel. Tom en Jan moesten de ladder op naar boven. Maar eenmaal boven werd de oefening stop gezet omdat de tijd die er voor stond al verstreken was.

Op weg naar de 2de uitdaging hebben we nog nagepraat over deze inzet.

Aangekomen in de Beemster kregen we een hv inzet. Een auto lag op zijn kant en er zat een dronken pool in die er uitgehaald moest worden. Er moest gebruik worden gemaakt van het materiaal waar de Beemster normaal mee werkt. Dit was de stap vast. Gelukkig kregen we een mooie uitleg erbij hoe het gebruikt moest gaan worden.

Jan en Tom moesten hiermee aan de slag. Tineke was veiligheidsvrouw en ik was gewonde verzorger. Deze inzet verliep in tegenstelling met Purmerend gesmeerd. We hadden het slachtoffer er snel uit en het gebruik van de stap vast was goed gegaan. Volgens de jury was de inzet gegaan zoals in het boekje.

Na de inzet in de Beemster gingen we door naar Kwadijk. Hier werd de theorie toets afgenomen. Dit was even een rust moment. Op zich ook niet erg want hierna moesten we door naar Volendam. Eenmaal aangekomen in Volendam zagen we andere korpsen terug komen van het speelveld. Die waren helemaal doorweekt van het zweet. Hier moesten we het opnemen tegen het Korps van IJpendam. Echter was IJpendam de weg kwijt geraakt tussen Marken en Volendam en moesten we 3 kwartier wachten.

Het spel wat we moesten spelen vond plaats op de ijsbaan, er moest door middel van de MSA waterwinning opgebouwd worden naar het speelveld en daar met behulp van 3 straalpijpen de skippyballen in het doel van de tegenstander gespoten worden. We hadden op dit onderdeel ook de joker ingezet omdat we dachten dat hier goede punten gescoord konden worden. Toen het startsein gegeven was ging het super goed! We hadden als eerste water op de stralen en hadden binnen een korte tijd 3 ballen bij de IJpendam in het doel. Maar toen IJpendam water op de stralen had was scoren onmogelijk. De druk die gegeven werd was best veel en vond het soms lastig om de straalpijp goed vast te houden. We hadden hier een mooie prestatie neergezet het inpakken ging ook zoals het moest lopen! Al met al liep het hier ook niet verkeerd!

Bart-Jan:

Van Volendam gank (snel) naar Marken.

We waren immers ietwat te laat uit Volendam vertrokken.

Over de Waterlandse zeedijk naar Marken, wat met dit mooie weer een plezierritje is.

Op Marken werden we opgevangen in het gebouw van Installatiebedrijf Zeeman en er werd gezegd dat we nog wel tijd hadden voor een snebako (snel bakje koffie) want de andere ploeg was er nog niet. De koffie werd in getapt en je raadt het al, daar was de andere ploeg. Dus achterover slaan en karren maar.

Bij de opdracht aangekomen moesten we met zijn allen keihard werken. De M.S.A van het mooie Marken stond al te pruttelen.

De dames moesten met een aanvalsslang zonder straalpijp een speciekuip vullen die ongeveer 25 meter weg stond (valt niet mee he, met een slang van 20 meter).

De mannen moesten op een soort ski's met 2 emmers de speciekuip weer leeghalen en dit water in een volgende speciekuip gooien. En ja hoor, hier moest de pompbediener er aan geloven.

Ik moest met 2 kleine pionnetjes het water uit de speciekuip halen en dan over een plank lopen die ongeveer 40 centimeter hoog lag met in het midden nog een emmer als obstakel en dan de pionnetjes legen in een pvc buis met een soort peilbuis.

Ik kan jullie wel vertellen, het was wel buffelen hoor.

Pompie had wel even de tong op z'n laarzen, maar opgeven kon niet en onze pvc/peilbuis was als eerste vol.

Snel inpakken en toen even bijkomen.

Veel tijd was hier niet voor, dus op naar Landsmeer.

Op de afslag van Landsmeer begon de regiopieper voor de zoveelste keer te kraken, de melding was ongeval met beknelling tussen Monnickendam en Broek in Waterland.

Gérard zocht snel contact met de A.C. maar een ander brandweer voertuig meldde dat hij vanaf Marken weg kon. Gérard vertelde de A.C. dat wij sneller ter plaatse zouden zijn maar de centralist besliste anders. In Landsmeer aangekomen konden we meteen aan de bak. Hier stond een auto midden op een veld in het sportpark te roken.

Het doel was een K....eind afleggen in deze K.....hitte zo rond het middag uur.

Nadat er was afgelegd vanaf open water en er water op het verdeelstuk stond kon er geblust worden. Opdracht volbracht, inpakken en aan de lunch.

Nu snel naar Zaanstad, naar het welbekende (sint)Bernardplein . Hier hadden we te maken met een O.G.S.

De melding was dat er een explosie had plaats gevonden en dat er geen contact meer was met de melder. Ter plaatse aangekomen zagen we onze Teun, en die wierp ons een controlerende blik (maar we deden het best goed hé Teun?)

De explosie was ontstaan door het lekken van heliumgas. De twee slachtoffers waren snel gevonden en de bev. vroeg via de porto aan de pompbediende naar het stofnummer. Dat werd snel opgezocht in het ERICA-kaartenboek en meteen gemeld hoe het bestreden moest worden en wat de gevaren waren (hoog Donald Duck stemmetje en dergelijke).

We moesten ook met de porto's schakelen van TMO naar DMO wat natuurlijk een makkie was omdat we er goed mee geoefend hadden.

Nadat we alles weer ingepakt hadden konden we vertrekken naar IJpendam voor de laatste opdracht. In IJpendam aangekomen stonden onze collega's van deze post al op ons te wachten.

Blijkbaar waren ze verder nergens de weg kwijtgeraakt en hadden ze weer tijd ingehaald.

De opdracht was redelijk simpel: lage druk afleggen met verdeelstuk en dan een huisje blussen.

Het probleem was alleen dat het huisje aan de overkant van een het oude kanaal stond en we dus de toevoer per boot moesten opbouwen.

Dit ging best wel goed en we waren klaar met de opdrachten.

Toen we weg wilden rijden van de post IJpendam riep iemand dat er bitterballen klaar stonden en Jan vroeg of ze niet even met de schaal naar de 6033 konden komen omdat we wat gehaast waren voor de spuitdemo.

Toen onze IJpendamse collega hier gehoor aangaf en de schaal aan Jan gaf voor een rondje in de auto had het lang genoeg geduurd.

Dus gas erop en naar de post Broek om het voertuig in orde te brengen en om al die bitterballen op te eten (zitten er best veel op zo'n schaal) en om ons te gaan omkleden voor de prijsuitreiking.

Nadat iedereen weer fris erbij stond in ons mooie uniform konden we opstomen naar Oosthuizen.

In Oosthuizen kwamen we net op tijd we konden meteen vertrekken voor de spuitdemonstratie.

Jong en oud was uitgelopen om naar ons te kijken met het mooie weer erbij.

Nadat we door een deel van Oosthuizen waren gereden konden we op een dijkje net buiten het dorp de voertuigen opstellen.

De bak van de hoogwerker ging de hoogte in en er werd met de brandweer vlag gezwaaid wat voor de voertuigen weer het sein was dat we water konden geven.

Nadat het commando inpakken werd gegeven gingen we naar de kazerne van Oosthuizen.

Hier kregen we onder het genot van een hapje en drankje uitleg over de opdrachten en over de dingen die goed en fout waren gegaan (airbaghoesje?).

Nadat de we bij de top 5 kwamen en onze post nog niet opgenoemd was werden we wel wat nerveus. Teun stond best wel een beetje te grijnzen want het was echt zo slecht niet.

Verbaasd, maar gek van vreugde, werden we op deze super mooie dag wel tweede en de post Marken won de Waterlandse Brandweerdag 2011.

Groetje van twee blije medewerkers van deze dag Anne en Bart.

